בס"ד

יום **א'**, **כ'** ב**כסלו** תשס"א (**17** בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע טוב!

היום, **כ' בכסלו**, בשנת 3414(-346), ציוה עזרא הסופר ובית דינו ליהודים שחזרו איתם מגלות בבל להיבדל מנשותיהם הנוכריות: "ויקבצו כל אנשי יהודה ובנימין ירושלים לשלושת הימים הוא חודש התשיעי [=כסלו] בעשרים בחודש, וישבו כל העם ברחוב בית האלוקים מרעידים על הדבר ומהגשמים. ויקם עזרא הכהן ויאמר אליהם, 'אתם מעלתם ותשיבו נשים נכריות להוסיף על אשמת ישראל. ועתה, תנו תודה לה' אלוקי אבותיכם ועשו רצונו והיבדלו מעמי הארץ ומן הנשים הנכריות'. ויענו כל הקהל ויאמרו קול גדול, 'כן כדברך עלינו לעשות. אבל העם רב והעת גשמים ואין כח לעמוד בחוץ והמלאכה לא ליום אחד ולא לשנים כי הרבינו לפשוע בדבר הזה. יעמדו נא שרינו לכל הקהל וכל אשר בערינו, ההושיב נשים נכריות יבוא לעיתים מזומנים ועמהם זקני עיר ועיר ושופטיה עד להשיב חרון אף-אלוקינו ממנו' ... ויעשו כן בני הגולה ויבדלו..." [עזרא י' 9-16] [לוח דבר בעתו]

***

פטירתו של הנשיא וייצמן בנובמבר 1952 הותירה חלל ריק במשרה הרמה ביותר בישראל. היום, ב-כ' כסלו, חודש לאחר מכן, **התכנסה הכנסת לבחור את הנשיא השני**. המועמד של מפא"י היה **יצחק בן-צבי**, שגבר במרכז המפלגה על יו"ר הכנסת, יוסף שפרינצק. הציונים הכלליים הציעו את פרץ ברנשטיין, מפ"ם את יצחק גרינבוים והדתיים את הרב מרדכי נורוק. בהצבעה הראשונה, קיבל בן-צבי 48 קולות, ברנשטיין – 18, גרינבוים – 17 ונורוק – 15. 10 מעטפות היו ריקות (...?). בהצבעה השניה חל שינוי מזערי, כשנתקבלו תוצאות דומות, ורק גרינבוים קיבל 18. בהצבעה ה 3- נתנה מפ"ם את רוב קולותיה לבן-צבי, והוא זכה ל 62- קולות. הרב נורוק קיבל 40 קולות ויצחק גרינבוים – 5. מעטפות ריקות – 5. הנשיא הנבחר כיהן למשך כ 11- שנה. [ספר המאה]

***

מ"**מגילת אנטיוכוס**" (המשך):

אחר זה קמו חמשת בני מתתיהו וילחמו בעמים ההם, ויהרגו בהם הרג רב; ויהרג מהם יהודה. באותה שעה, כאשר ראו בני מתתיהו כי נהרג יהודה, שבו ויבואו אל אביהם; ויאמר להם: למה שבתם? ויענו ויאמרו: נהרג יהודה אחינו, אשר היה חשוב ככולנו. ויען מתתיהו ויאמר אליהם: אני אצא עמכם ואלחם בעמים פן יאבדו בית ישראל; ואתם נבהלתם על אחיכם. ויצא מתתיהו ביום ההוא עם בניו, וילחמו בעמים. ואלוקי השמיים נתן כל גיבורי העמים בידם ויהרגו בהם הרג רב - כל שולף חרב וכל אוחז קשת, שרי החיל והסגנים; לא נותר בהם שריד. וינוסו שאר העמים למדינות הים. ואלעזר היה מתעסק להמית הפילים, ויטבע בפרש הפילים. ויבקשוהו אֶחיו בין החיים ובין המתים ולא מצאוהו; ואחרי-כן מצאוהו בפרש הפילים. [הקרב שבו נהרג אלעזר מהפילים היה בגוש עציון. על-שמו, היישוב **אלעזר**, שהוקם בתור מושב שיתופי בשנת תשל"ו (1975) ולאחר מכן נהיה ליישוב קהילתי. היינו בין מייסדי המושב...]

וישמחו בני ישראל כי ניתנו בידיהם שונאיהם...

***

נ.ב. ליום ה' - י"ז בכסלו – הוא יום הירצחו של **שמעון דובנוב** (1860-1942) בידי הנאצים ימ"ש בריגה שבלטביה. היה היסטוריון ועסקן ציבור. ספרו העיקרי "ההיסטוריה הכללית של היהודים" נדפס לראשונה בתרגום גרמני, ואחר-כך תורגם לעברית בשם "דברי ימי עם עולם". הספר עובד והושלם על ידיו פעמים מספר. לאחר לבטים שונים ולאחר שחזר בו מן ההשקפה כי "ליהודים אין אחדות לאומית אלא דתית בלבד", ראה את תולדות עם ישראל כתולדות צמיחה וירידה של מרכזים שונים (ארץ-ישראל, בבל, ספרד וכו') תוך הנחה שהעם משנה כפעם בפעם את מרכזו ומוסיף להתקיים כיחידה לאומית – הן במישור של עצמאות מדינית והן בלעדיו. [לקסיקון מן המסד ליהדות ולציונות]

יום נעים (עם תפילת "תן טל ומטר לברכה")!